

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/439/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

348/2012. (X. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2012. június 12-én, jogi képviselője, dr. B. I. ügyvéd útján előterjesztett panasz alapján indult eljárásban a 2012. október 17-én megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Debreceni Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. június 12-én, jogi képviselője útján, faxon juttatta el beadványát a Testülethez, melyben a Debreceni Rendőrkapitányság 2012. június 6-án foganatosított intézkedését sérelmezte.

Az intézkedés napján a panaszos észlelte, hogy két idegen behatolt udvarába, és az ott található nyomáscsökkentő berendezést próbálják szétszerelni. A két férfi nem a gázszolgáltatónál rendszeresített formaruhát viselte, és rajtuk semmilyen azonosításra alkalmas jelzés nem volt látható. A szerelők nem közölték, hogy milyen minőségben vannak jelen. A panaszos többször felszólította őket cselekményük abbahagyására, mire egyikük a nála lévő csőkulcsot megemelve a panaszos felé fordult, egyértelműen támadó szándékkal. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos a támadást elhárította, és a férfit kivezette az utcára, míg társa magától hagyta el a magánterületet. A panaszos ezt követően telefonon kért rendőri segítséget.

Mivel időközben a panaszos észrevette, hogy szivárog a gáz, a szakszerűtlenül felszerelt plombát eltávolította, hogy lehetőségeihez képest megszüntesse a robbanásveszélyes helyzetet. Többször felszólította a két állítólagos szakembert, hogy azonnal szüntessék meg a szivárgást, ők azonban erre nem voltak hajlandóak.

Az időközben kiérkező rendőrök a helyzetet értékelve felszólították a két férfit, hogy a szivárgást szüntessék meg, azonban a rendőri felszólításnak sem tettek eleget. A hibát végül a TIGÁZ szakemberei hárították el, akiket a helyszínen tartózkodók értesítettek.

A két férfi magatartásáról a panaszos a rendőröket tájékoztatta, ehhez képest a rendőrök a panaszost állították elő. A panaszossal szemben a Debreceni Rendőrkapitányság folytat eljárást, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt.

Az előállítás 2012. június 6-án 11 óra 30 perctől 18 óra 00 percig tartott, a gyanúsított kihallgatást pedig 16 óra 46 perc és 17 óra 30 perc között folytatták le. A panaszos a vallomástételt megtagadta.

A jogi képviselő érvelésében kifejtette, hogy érthetetlen, miért volt szükséges a panaszos előállítása. A panaszos és az eset résztvevőinek személyi adatai ismertek voltak, hiszen az intézkedés kezdetén a rendőrök mindenkit igazoltattak. A rendőrök a panaszost semmilyen bűncselekmény elkövetésén nem érték, és nem is érhatték tetten.

A panaszos sérelmezi továbbá az előállítás időtartamát, mely véleménye szerint aránytalanul hosszú volt. A jogi képviselő szerint nehezen fogadható el, hogy az ország második legnagyobb városának rendőrkapitányságán 5 óra 16 percen keresztül nem találtak olyan rendőrt, aki a panaszos kihallgatását foganatosítani tudta volna. Fentiekén túlmenően a panaszos azt is sérelmezi, hogy a kihallgatás végezte után öt további másfél órán keresztül benntartották a rendőrkapitányságon.

A jogi képviselő utalt rá, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdésének b) pontja alapján a panaszos előállítható volt, azonban a rendőröknek mérlegelniük kellett volna az előállítás szükségességét. A panaszos és védőjének álláspontja szerint az előállításnak nem volt megfelelő indoka.

A jogi képviselő szerint a panaszos Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott jogai is sérültek, mivel a panaszost semmilyen módon nem tájékoztatták arról, hogy előállításának időtartamát a rendőri szerv vezetője meghosszabbította. Erről a panaszos a későbbiekben sem látott semmilyen okiratot.

Amíg az előállítás tartott, a panaszos otthonánál két rendőr jelent meg. A rendőrök a panaszos feleségének előadták, hogy a panaszos kéri, hogy a gázspray-t adja nekik oda, mert szüksége lenne rá. A rendőrök azt is mondták, hogy a panaszos üzeni, hogy a gázspray a nappali szekrényében van. Ezután mindenféle házkutatásról szóló határozat, vagy egyéb okirat bemutatása nélkül bementek a lakásba. Mivel a nappaliban nem volt gázspray, kitalálták,

hogy akkor más szekrényeket nézzen át a feleség. Végül a panaszos neje a dolgozószoba szekrényében találta meg a spray-t, amit átadott a rendőröknek. A rendőrök sem házkutatásról szóló jegyzőkönyvet nem vettek fel tevékenységükről, sem lefoglalási jegyzőkönyvet nem készítettek, ezért a panaszos felesége nem tudta panaszjogát gyakorolni.

A panaszos beadványához csatolta a jogi képviselőt a Testület előtti panasz eljárás vitelére jogosító, aláírt meghatalmazását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Debreceni Rendőrkapitányság állományába tartozó, intézkedés foganatosításában résztvevő r. százados 2012. június 6-án kelt összefoglaló jelentésében beszámolt róla, hogy a jelentés elkészítésének napján, 11 óra 3 perckor SZ. M., a TIGÁZ munkatársa mobiltelefonon tett bejelentést a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére. A bejelentés szerint Sz. M.-nek társával a gázórát kellett volna leszerelniük, azonban a házban lakó személyek őt és társát bántalmazni akarták. Az utcán dulakodás alakult ki, az egyik szerelőt pedig gázspray-vel lefűjték.

A bejelentés nyomán a két járőrt irányították a helyszínre, akik a megadott címről a panaszost állították elő. A szemle során a bántalmazás helyéről, a gáznyomás-elosztó szelepről, valamint annak plombáiról fényképfelvételek készültek, és 1 db könnygázszóró-sprayt lefoglaltak. A Debreceni Rendőrkapitányságon F. S. L. feljelentéssel élt panaszossal szemben, Sz. M.-et pedig tanúként hallgatták ki.

Sz. M. vallomásaiban elmondta, hogy a 3KObak Kft.-nél dolgozik, mint gázmérő-kikapcsoló. A fenti cég a TIGÁZ alvállalkozója, emiatt munkavállalói TIGÁZ igazolvánnyal, megbízólevéllel és munkautalvánnyal rendelkeznek. A történetek napján 11 óra körüli időben SZ. M. társával, F. S. L.-lrel megjelent a panaszos ingatlanánál. A kerítésen egy papír volt kitéve, amin az állt, hogy „A TIGÁZ-nál vagyunk”. A szerelők ennek ellenére becsengettek, illetve a megadott telefonszámon megkísérelték felhívni a házban lakókat, járművükkel pedig hangjelzést adtak le.

Mivel senki sem reagált, Sz. M. kollégája kinyitotta a kaput, ami csak tolózárrel volt bezárva. A szerelők azért mentek be az udvarra, hogy a ház ablakán bekopogjanak, valamint a ház udvarán lévő nyomásszabályozó gyári számát leellenőrizzék. Amikor a nyomásszabályozót ellenőrizték, a házból kijött egy nő, akivel közölték, hogy a TIGÁZ alkalmazottai, és mivel 60 napon túli tartozásuk van, dugót tesznek a nyomásszabályozóba, illetve azt leplombálják.

A nő közölte a szerelőkkel, hogy élettársa éppen bent van a TIGÁZ-nál és ezt az ügyet intézi, mire tájékoztatták, hogy ők nem tudnak haladékot adni. Eközben F. S. L. elkezdte a munkát a nyomásszabályozónál, arra az egyik plombát felrakta, abba pedig dugót rakott. Ekkor a házból kijött a hölgy élettársa, aki szidalmazni kezdte a szerelőket, majd felszólította őket, hogy takarodjanak a telkéről. Eközben F. S. L. karját megfogta, és kivezette az udvarról az utcára, míg Sz. M. követte őket. A szerelők ismét elmondták, hogy a TIGÁZ-tól vannak, egyébként pedig a kitűző is kint volt a ruhájukon. Az utcán tovább töltötték a papírokat, miközben a férfi

csak azt ismételtette, hogy takarodjanak onnan, és egy kisebb kulcsesomót is feljűk dobott, ami nem találta el űket.

Ezt követűen beűtek felirat nélkűli szolgálati személygűpkocsijűkba. A kapu elűtt álló autűhoz odament a tulajdonos, majd a zsebűbűl elűvett valamit, amivel lefűjta F. S. L. arcát. Sz. M. érezte a paprikaszagot. A panaszos Sz. M.-hez is odament, és azt kérdezte, hogy mit szűlna hozzá, ha ű is bemászna a telkűre, majd visszament az udvarra. Ekűzben kollűgűja ásványvűzzel kimosta a szeműt, majd értesítette a rendűrsűget.

A tulajdonos ekűzben szerszűmokat vett magűhoz, a szelephez ment, majd szűtszedte a szerkezetet, és a plombűt levette. Amikor szűtszedte a csapot, elzűrta a 3 bar nyomással műkűdű vezetűket, így gűzűmlűs nem volt. Ezt követűen egy irattal isműt kiment az autűhoz, és szűmon kérte a szerelűket, hogy milyen alapon mentek be az ű telkűre. A panaszos arra hivatkozott, hogy az iraton nem szerepelt, hogy a szerelűknek ilyen jogosultsűgűk lenne. Mikűzben ezt mondta, két alkalommal lekűpte Sz. M.-t, és felszűlűtotta, hogy állítsűk vissza a nyomásszűbűlyozűt eredeti helyzetűbe, majd bal kűzzel kűt-három kisebb pofont adott Sz. M. tarkűjűra. Sz. M. és tűrsa a panaszosat tűjűkozottatta, hogy nem állithatjűk vissza a gűzt. A fűrfi bement az udvarra, majd isműt visszament, és kiabűlva követelte, hogy állítsűk vissza a gűzt, és azt is mondta, hogy gűzszag van. Ekkor érkeztek meg a rendűrűk. Sz. M. felhűvta a diszpűcserkűzpontot, akik egy műsik TIGűZ-os csapatot hűvtak ki. Az űjonnan érkezett szerelűk az udvarra bemenne megállapítottűk, hogy a nyomásszűbűlyozű elűtti rűszert helytelenűl, tűmítés nűlkűl szereltűk vissza, emiatt a gűz kisműrtűkben valűban szűvűrgott. Ezt követűen a berendezűst szabűlyszerűen helyreállítottűk, a szűvűrgűst pedig megszűntettűk. Tűz nem keletkezett, és senki nem lett rosszul a szűvűrgűs miatt.

A fentiek alapján a panaszosat gűyanűsítottkűnt hallgattűk ki, aki a gűyanűsűtűst megűrtette, panaszt nem tett, de a valloműstűtelt megtagadta. A Bűntetű Tűrvűnykűnyvrűl szűlű 1978. űvi IV. tűrvűny (a tovűbbiakban: Btk.) 230. § (1) bekezdűs I. fordulatűba űtkűzű and aszerint minűsűlű, kűzfeladatot ellűtű személy elleni erűszak bűntettűnek megalapozott gűyanűja miatt nyomozűs elrendelűsűre kerűlt sor.

A tűrtűntekrűl a Katasztrűfűvűdelem kűzpontjűt telefonon tűjűkozottattűk, azonban űk űgy nyilatkozottűk, hogy amennyiben megszűnt a balesetveszűly, illetve egyűb veszűly nincs, sűrűlűs nem keletkezett, nem foglalkoznak az űggűyel.

2) A Debreceni Rendűrkapitűnyűsűg Bevetűs-irűnyűtűsi Kűzpont űgűeletűn 2012. jűnius 6-űn kelt hivatalos feljegyzűs tanűsűgűa szerint Sz. M., a TIGűZ munkatűrsa mobiltelefonon tett bejelentűst 2012. jűnius 6-űn 11 őrű 3 perckor. A bejelentűs arról szűlt, hogy a panaszos lakcűműn gűzűrűt kellene leszerelnie, de a hűzban lakűk űt and tűrsűt bűntalmazni akartűk, az utcűn dulakodttűk, and gűzspray-vel lefűjtűk. A feljegyzűs szerint a helyszűnre kűt jűrűrt kűldttűk, akik 11 őrű 10 perckor érkeztek a helyszűnre, and 11 őrű 57 perckor fejeztűk be az intűzkezdűst.

3) Az elűállítűs vűgrehajtűsűrűl az intűzkezdűs napjűn kűszűtűt jelentűs szerint a panaszosat az Rtv. 29. §-űnak (1) bekezdűse alapján igazoltattűk, majd mint személyes szabadsűgűban korlűtozott személyt, az Rtv. 31. §-űnak (1) bekezdűse szerint atűvizsgűltűk, and az Rtv. 33. § (2) bekezdűsűnek b) pontja alapján – bűncselekműny elűkűvetűsűvel gűyanűsűthetű személykűnt – elűállítottűk. Az intűzkezdűs sorűn kűnszűrűtű eszkűzt nem alkalmazttűk.

A jelentés szerint a bejelentést a panaszos tette a megyei ügyeletre, azzal, hogy hozzá a TIGÁZ szakemberei behatoltak és elzárták a gázt. A helyszínen az intézkedő r. főtörzsőrmester és r. őrmester felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy otthon tartózkodott, és arra lett figyelmes, hogy valaki dudál és csenget. Amikor kilépett a lakás ajtaján azt tapasztalta, hogy a kiskapu mellett található gáznyomás-szabályozót két ember babrálja. A panaszos kérdőre vonta, majd karjuknál fogva kitessékelte a szerelőket a kapun kívülre és hívta a rendőrséget. Az intézkedő rendőrök a helyszínen tartózkodó két szerelőt meghallgatták, akik elmondták, hogy azért jelentek meg a panaszos tulajdonában álló ingatlannál, mert számítógépes rendszerük szerint fizetéselmaradás miatt ki kell kötniük a gázszolgáltatást. Amikor megérkeztek, többféle módon is próbáltak jelezni a tulajdonosnak, de nem jártak eredménnyel, ezért a nagykapu reteszét elhúzva bementek a telekre. A nyomásszabályozó „ledugasolásához” azonnal hozzákezdtek, de közben a lakásból kijött a tulajdonos, és mindkettejüket a kerítésen kívülre toltta, majd a kaput bezárta. A két szerelő arról is beszámolt, hogy a lakástulajdonos hozott egy svéd fogót, amellyel megpróbálta visszabontani a nyomásszabályozót, a plombákat pedig eltávolította. A panaszos később kérte a szerelőket, hogy állítsák vissza a nyomásszabályozót eredeti állapotába, kérésének azonban a szerelők nem tettek eleget. A panaszos sűrű káromkodások közepette az autóban ülő F. S. L.-t egy alkalommal könnygázszóróval lefújta. A panaszos a rendőröknek azt is elmondta, hogy nem érti, miért jött ki a két szerelő, mert ő pontosan a történetek napján járt a TIGÁZ ügyfélszolgálatán, hogy rendezze tartozását, és 2012. június 11-éig haladékosan is sikerült kieszközölnie.

A megbontott gázvezeték szivárgása miatt a helyszínre érkezett a TIGÁZ Kft. Hálózatüzemeltetési Osztályának művezetője két szerelő kíséretében, akik a nyomásszabályozót eredeti állapotába visszaállították, és a gázszivárgást megszüntették. Az intézkedést fogantató rendőrök a panaszossal konfrontálódott szerelőket arra kérték, hogy néhány kérdés tisztázása végett fáradjanak be a rendőrkapitányságra, a panaszost pedig előállították.

A csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a fogantató intézkedések jog- és szakszerűek voltak, és az Rtv. 15. §-ában rögzített arányossági követelménynek megfeleltek.

4) A Debreceni Rendőrkapitányság Bevetési Osztályának Közrendvédelmi Csoportja igazolást állított ki a rendőrségi előállítás időtartamáról, melynek tanúsága szerint a panaszossal szemben az Rtv. 33. §-a alapján 2012. június 6-án 11 óra 30 perctől 18 óra 00 percig fogantatóították a személyi szabadságot korlátozó kényszerítő intézkedést.

Az igazolás szerint az előállított személy hozzátartozója/képviselője kiértesítését figyelmeztetés ellenére sem kérte, élelmezést nem kért, valamint előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt. A panaszos az igazolást aláírásával látta el.

5) A rendőrkapitányság Bevetési Osztályának Bűnügyi Csoportja az intézkedés napján szemlét folytatott le a panaszos kertjében, a Btk. 230. §-ának I. fordulataiba ütköző és aszerint minősülő közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban, a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 119. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint. A szemléről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint szemlét a Be. 177. §-a alapján, halaszthatatlan nyomozási cselekményként fogantatóították. A szemlét 13 óra 30 perckor kezdték meg és a jegyzőkönyvet 14 óra 20 perckor zárták le.

A szemlebizottság csengetésére a tulajdonos felesége jött ki a házból. A kapu külső felén több tűzőkapocs látszott, melyek feltehetően egy kiírást rögzítettek a kapuhoz. Kérdésre a hölgy előhozott egy általa írt papírt, amelyen „A TIGÁZ-hoz mentünk ügyet intézni!” felirat szerepelt. A papírról és a kapu belső felén lévő, teljesen hibátlan gáznyomás-elosztó szelepről fényképfelvétel készült.

A szemlére időközben megérkezett az ügy sértettje F. S. L., aki elmondta, hogy a nyomáselosztót már helyrehozták, miután arról a panaszos lerúgott két darab biztosító plombát.

F. S. L. autójából elővette a két plombát, és megmutatta a TIGÁZ által készített munkaszerződését, valamint a panaszos címére szóló munkautalványát, melyekről szintén fényképek készültek.

A panaszos felesége kérésre előhozta a lakásból a német szövegezésű, zöld színű gázsprayt, amelyet élettársa a lakásban tartott. A bizottság a szemle keretein belül a gázsprayt lefoglalta, mely ellen a panaszos felesége panasszal nem élt. A jelenlévőkkel a hatóság szóban közölte határozatát, melyben a Be. 151. § (2) bekezdése alapján a szemle során feltalált bizonyítási eszköz lefoglalását rendelte el, és közölte a Be. 195. § (1) bekezdése szerinti panasz lehetőségét. A jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a jelenlévő személyeknek nyilatkozata, észrevétele, indítványa nem volt, azonban a panaszos feleségének neve felett kihagyott helyen aláírás nem található.

A jegyzőkönyvhöz a rendőrkapitányság bűnjeljegyzéket csatolt.

6) Az incidens sértettjeként 2012. június 6-án F. S. L. feljelentést tett a panaszossal szemben, amelyről a Debreceni Rendőrkapitányság Bevetési Osztályán jegyzőkönyvet vettek fel. A jegyzőkönyvet 16 óra 10 perckor nyitották meg, és 17 óra 15 perckor zárták le.

A feljelentő elmondta, hogy a TIGÁZ alvállalkozójánál dolgozik beosztottként, így neki is van jogosultsága plombázásra és dugózásra. A feljelentő munkája ellátása során a munkalapon megadott címeken megjelenik, és vagy a nyomásszabályozóba, vagy az órába dugót helyez, melynek következtében az óra leszerelése nélkül megszűnik a gázszolgáltatás.

A történetek napján a feljelentő társával 10 óra 30 perc és 11 óra közötti időben érkezett a K. utca megadott száma elé. Amikor a címhez megérkeztek, és az autóból kiszálltak, a feljelentő látta, hogy a kerítésre ki van téve egy papír „A TIGÁZ-nál vagyunk.” – üzenettel.

A címre a kiírás ellenére azért becsengettek, és a feljelentő kollégája, Sz. M. telefonált a címen lakóknak, mivel a munkalapon a számot feltüntették. A csengetésre nem reagált senki, de a csengő hangját nem is lehetett hallani, a telefon pedig kicsöngött, de nem vették fel, ezért a két szerelő a kapuhoz ment. A telek kapuja nem volt bezárva, csak egy tolóretesz volt rajta középen, a kerítés tetején, ezért bementek. A feljelentő leszögezte, hogy a kaput nem azért nyitották ki, hogy oda jogtalanul bemenne bűncselekményt kövessenek el, hanem azért, hogy a ház ajtaján vagy ablakán bekopogjanak az ott lakóknak.

A feljelentő és társa először a telek elülső részében található nyomásszabályozó berendezéshez ment. Sz. M. rendezte a papírmunkát, és egyeztetette a szabályozó számát, a feljelentő pedig hozzáfogott a berendezés kikötéséhez.

Amikor a szám egyeztetése megtörtént, Sz. M. indult volna tovább, hogy bekopogjon, de erre már nem volt szükség, mivel egy ott lakó hölgy kijött a házból. A nővel közölték, hogy a TIGÁZ-tól érkeztek, és azért jöttek ki, hogy a díjhátralék ki nem fizetése miatt a készüléket bedugózzák, elzárják, és így a gázszolgáltatást megszüntessék. A tájékoztatást a hölgy tudomásul vette, és nyugodt hangnemben beszélgetett Sz. M.-mel, míg F. S. L. dolgozott.

A szerelés során F. S. L. csak egy plombát tudott felszerelni az előírászerű kettő helyett, mivel a hölgy élettársa kijött a házból és hangosan kiabálva odasietett hozzájuk. Sz. M. közölte a panaszossal, hogy a TIGÁZ-tól érkeztek, és igazolványát is felmutatta, míg F. S. L.-t társa igazolta, mert igazolványát a kocsiban hagyta. A feljelentő elmondta, hogy amennyiben szükséges lett volna, azonnal meg tudta volna mutatni az igazolványt, de erre nem volt lehetőség, mert a panaszos a telekről azonnal kivezette. A történeteket részletezve F. S. L. elmondta, hogy a panaszos egyenesen hozzá lépett, hangos szidalmazás közepette megfogta jobb karját, és kivezette a telekről – rángatásról nem volt szó, mert a feljelentő nem ellenkezett. Kollégája önként hagyta el az ingatlan területét.

A feljelentő beült gépjárműjükbe, míg kollégája a kiskapu előtt tovább folytatta a papírmunkát. A panaszos a kapu mögöl továbbra is szitkozódva próbálta távozásra bírni a szerelőket. F. S. L. azt is látta, hogy a panaszos kollégája felé dob valamit, de nem találta el. Sz. M. még a kapunál írt, amikor a férfi kijött, és a koci bal oldalához lépve káromkodások közepette valamivel lefújta a feljelenőt. Az erősen maró hatású szer csak arca bal oldalán érte F. S. L.-t, aki azonnal elkezdte kimosni szemét a nála lévő ásványvízzel. A panaszos ezt követően azt követelte, hogy kössék vissza a vezetéket. Sz. M. a férfit tájékoztatta, hogy ők csak a kikapcsolás végett jöttek ki, a vezeték helyreállítását nem tudják megoldani. A rendőrséget végül Sz. M. hívta ki, amikor meglátta, hogy a panaszos a feljelentőt valamivel lefújta.

Mialatt a rendőrségre várakoztak, a panaszos szerszámaival munkához látott a leplombált gázkészüléken. A panaszos szemmel láthatólag szétszerelte a gázkészüléket, és a rátett plombát eltávolította. A nyomásszabályozó előtti részen, ott, ahol a gáz nagy nyomással érkezik a készülékhez, a szorító bilincset kibontotta. Amikor szétszedte, hangot nem lehetett hallani, és mivel a csapot elzárta, gázkiömléstől sem kellett tartani. Ezt követően a panaszos visszament a házba és kihozta a kikapcsolási felszólítást a szerelők autójához. A férfi kiabálva sérelmezte, hogy milyen jögn mentek be telkére, és kérdezte, hogy hol szerepel a kikapcsolási lapon, hogy erre lehetőség van. Sz. M. a panaszost arról tájékoztatta, hogy a szolgáltatási szerződésben szerepel, hogy a fogyasztónak biztosítania kell a hozzáférést a gázkészülékhez, mert az nem az övé. A felek között kialakult szóváltás hevében a panaszos leköpte Sz. M.-t, majd a kocsiba benyúlva néhányszor tenyérrel a nyakán gyengén megütötte. A panaszos hiába követelte, hogy állítsák vissza a gázt – tájékoztatták, hogy erre csak akkor van lehetőség, ha tartozását rendezi a TIGÁZ felé.

Később a férfi gázszagról panaszkodott, de közölte a szerelőkkel, hogy csak akkor mehetnek be a telekre, ha visszaadják a gázt. A férfinek a szerelők ismételen elmondták, hogy a szivárgást el tudják zárni, de a szolgáltatás visszaállítására nincs módjuk. A rendőrök ezt követően érkeztek ki.

A szerelők a rendőröknek elmondták a történeteket, akik láthatólag próbálták elérni, hogy békésen megoldódjon a helyzet. A panaszossal azonban nem lehetett beszélni, mert a gáz visszaállítására vonatkozó igényét még a rendőrök előtt is tovább hangoztatta. Mivel megegyezésre nem volt kilátás, Sz. M. értesítette a TIGÁZ diszpécserét, és kérte, hogy küldjenek újabb szerelőket. Ekkor ismét várakoztak – ezúttal az újabb szerelőkre, és a rendőrök parancsnokára.

A helyszínre valóban érkezett egy rendőrtiszt, akit a történetekről tájékoztattak. A panaszost az ügygel kapcsolatban továbbra is próbálták jobb belátásra bírni, de mivel ez nem sikerült, közölték vele, hogy be fogják szállítani a rendőrségre.

A gázszolgáltató által küldött műszakiak kiérkezése előtt a rendőröknek végül sikerült rábeszélniük a panaszost, hogy a feljelentő és társa legalább az általa szétszerelt nyomásszabályzót helyreállíthassa, mert folyamatos volt a gázszivárgás. A feljelentő és társa észlelte, hogy szakértelem hiányában, a panaszos nem tett tömítést a nyomásszabályozó berendezésbe, így a gáz hallhatóan szivárgott. A berendezésből a dugó és a plomba is hiányzott. A készüléket F. S. L. szabályszerűen helyreállította, méghozzá úgy, hogy a gázszolgáltatás fennmaradt, mivel a plomba és a dugó nem volt fellelhető. Arra a kérdésre, hogy hol vannak a hiányzó részek, a panaszos felesége közölte, hogy ők (ti. a szerelők) szedték le, holott a panaszos maga vitte be az alkatrészeket a házba. A rendőrök erre vonatkozó kérésére a panaszos és felesége bement a házba, és onnan kihozta a két plombát és a dugót.

Amikor a másik szerelőgárda is kiérkezett, ellenőrzést végeztek, azonban a szolgáltatás felfüggesztését ők sem tudták elvégezni, mert azt a panaszos nem engedte. A panaszos közölte, hogy a telkére szerszámmal senki sem mehet be, nem vehetik le az órát és nem is szüntethetik meg a szolgáltatást, csak a szivárgást ellenőrizhetik le. A panaszos állította, hogy halasztást kapott, erről azonban a kiérkező üzemvezetőnek nem volt tudomása, aki egyébként közvetlenül a központtól is lekérdezte a kikapcsolást.

A gázszivárgás helyreállítása után az elmondott tények fényében a rendőrök közölték, hogy a panaszost előállítják, a szerelőket pedig kérték, hogy fáradjanak be utánuk. A feljelentő úgy nyilatkozott, hogy azonnali orvosi ellátást igénylő sérülése nem keletkezett, és a sérelmére elkövetett becsületsértés és könnyű testi sértés vonatkozásában magánindítványát nem kívánta előterjeszteni.

7) A Debreceni Rendőrkapitányság Bevetési Osztályán Sz. M.-t tanúként hallgatták meg. A kihallgatásról készült jegyzőkönyvet 2012. június 6-án 13 óra 35 perckor nyitották meg, és 15 óra 47 perckor zárták le. Sz. M. a kollégája által megtett feljelentés kapcsán a fentiekben részletezettekhez képest annyi többletinformációt közölt, hogy mivel alvállalkozónál dolgoznak, igazolvánnyal, megbízólevéllel, valamint munkautalvánnyal rendelkeznek, azonban egységesített formaruhával, és TIGÁZ feliratú járművel nem. Egyéb, jelen panaszügy szempontjából releváns új információt a jegyzőkönyv nem tartalmazott.

8) A panaszos gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv felvételét 2012. június 6-án, 16 óra 46 perckor kezdték meg a rendőrkapitányság munkatársai, és a jegyzőkönyvet 17 óra 30 perckor zárták le. A panaszos kihallgatásakor úgy nyilatkozott, hogy az ügyben csak azt követően fog vallomást tenni, miután ügyvédet bízott meg – egyebet nem kívánt elmondani.

9) 2012. június 12-én a panaszos írásban juttatta el gyanúsítottai vallomását a Debreceni Rendőrkapitányság részére, mely az általa előterjesztett panaszbeadvánnyal a panaszügyet érintő kérdések tekintetében tartalmilag megegyezik. A panaszos ismételten leírja, hogy az egyik szerelő csőkulcsát fejmagasságba emelve megpróbálta megemelni, azonban arról is beszámol, hogy támadását elhárítandó zsebéből elővett egy gázspray-t, és lefújta vele. A panaszos határozottan cáfolta, hogy bárkit megütött vagy leköpött volna. Vallomásában a panaszos kezdeményezte, hogy élettársát, aki a történeteknek szemtanúja volt, mindenképpen hallgassák meg az ügyvel kapcsolatban.

10) Az eljárás során, 2012. június 25-én tanúként hallgatták meg a TIGÁZ azon három munkatársát, akik F. S. L. és Sz. M. hívására érkeztek a helyszínre. Egyikük vallomásában elmondta, hogy a két, eredetileg a helyszínre irányított szerelő egyikén biztosan látta a kitudózt, amin szerepel, hogy a TIGÁZ megbízásából járnak el – egyéb, az ügy szempontjából relevanciával bíró új tény a vallomások nem tártak fel.

11) 2012. július 3-án a panaszos élettársát is tanúként hallgatták ki a rendőrkapitányság vizsgálati osztályán. A panaszos élettársa a kérdéses napon otthon tartózkodott, és hallotta, hogy az előkertben valaki babrálja a gázcsövön lévő nyomáscsökkentőt. A nő kiment, és látta, hogy két idegen a telken belül tartózkodik, és szereli a berendezést. Kérdezte tőlük, hogy mit keresnek a telken belül, azonban a szerelők nem válaszoltak neki. A panaszos élettársa nem értette, hogy miként jutottak be a kertbe, mivel a nagykaput retesszel, a kiskaput pedig kulccsal zárják. A szerelők többszöri kérdés ellenére sem nyújtottak tájékoztatást, és nem igazolták magukat, csak kapkodva dolgoztak.

A panaszos élettársa csak egy civil autót látott az utcán, mivel azonban a szerelők formaruhát nem viseltek, és nem igazolták magukat, bement és felkeltette a panaszost. Mikor együtt visszatértek, a férfi is érdeklődni kezdett, mit csinálnak náluk, azonban ők ekkor sem válaszoltak. A panaszos a szerelőket felszólította, hogy tevékenységüket fejezzék be, és kilátásba helyezte, hogy rendőrt fog hívni. Ekkor kettejük közül az idősebbik gúnyosan elmosolyodott, és a kezében lévő hosszú szerszámmal hirtelen megfordult. Mivel közel álltak egymáshoz, a panaszos a megemelt szerszám miatt azt hitte, hogy meg akarják támadni, ezért egyből lefújta a szerelőt gázspray-vel. Ezután megfogta karját, kivezette a kertből, míg társa magától kiment. A panaszos élettársának nem volt róla tudomása, hogy élettársa mikor vette magához a sprayt, és azt sem tudja, hol volt elhelyezve, mivel a férfi azt a gyerekek miatt elrejtve tárolja.

A panaszos ekkor egyből hívta a rendőrséget. A panaszos és élettársa ekkor süvítő hangot hallottak, ezért a panaszos szólt a szerelőknek, hogy szivárog a gáz, és kérte, hogy jöjjenek be és hárítsák el a hibát, amire ők azonban nem voltak hajlandók. Ekkor már a gázszag is érezhető volt. A panaszos élettársa a plombát letörte, hogy a hibát elháríthassa. Ekkor már a tanú is nagyon aggódott, és ő is kérte a szerelőket, hogy jöjjenek vissza, mert élettársának nincsenek megfelelő szerszámai.

A helyszínre érkező rendőrök tisztázták a helyzetet – a tanú megjegyezte, hogy az egyik szerelőre a rendőröknek kellett rászólniuk, hogy fejezze be a dohányzást. Kis idő elteltével kiérkeztek a TIGÁZ dolgozói, akik elhárították a hibát. A panaszos élettársa egyebek mellett utalt rá, hogy a TIGÁZ dolgozói sem igazolták magukat és rajtuk sem volt formaruha, viszont ők már TIGÁZ feliratú autóval jöttek. A hiba elhárítását követően mindenki távozott a helyszínről, a panaszos élettársát pedig bevitték a rendőrségre.

Tanúvallomásában az élettárs elmondta, hogy a panaszossal a rendőrök érkezéséig végig kint volt – ezen idő alatt a férfi nem ütött meg senkit, és őt sem bántotta senki.

Kérdésre a tanú úgy nyilatkozott, hogy magánindítványát a magánlaksértés vonatkozásában elő kívánja terjeszteni.

12) A Debreceni Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. július 10-én kelt tájékoztatása szerint az iratcsomagból nem állapítható meg, azonban a RZS NEO ügyirat adatait tartalmazó lista rögzíti, hogy a panaszossal szemben alkalmazott személyes szabadságot korlátozó rendőri intézkedésről készült jelentést 13 óra 37 perckor hitelesítették. Ezt követően kinyomtatták, aláírták, majd a szolgálatirányító parancsnok jogszerűsítette, és átadta a Bevetési Osztály bűnügyi szolgálata bűnügyi műveletirányítójának.

A bűnügyi szolgálat tanúként, illetve sértett feljelentőként hallgatta ki Sz. M.-t, és F. S. L.-t. A kihallgatások 15 óra 47 perckor, illetve 17 óra 15 perckor fejeződtek be. A bűncselekmény helyszínén 13 óra 30 perc és 14 óra 20 perc között folytatták le a szemlét, a panaszost pedig 16 óra 46 perc és 17 óra 30 perc között hallgatták ki gyanúsítottként. Ezt követően a kinyomtatott jegyzőkönyveket alá kellett írni, és panaszost gyanúsítottként bűnügyi nyilvántartásba kellett venni. A panaszost 18 óra 00 perckor szabadították. Az előállítás 8 óras időtartamon belül volt, nem hosszabbították meg.

Az elkövetés eszközét a szemlén jelenlévő élettárstól foglalták le a Be. 151. §-a alapján, melyet ő önként átadott, és panasszal nem élt ellene.

13) Az iratokhoz csatoltan a Testülethez érkezett a szerelők munkaköri leírása is, melyben egyértelmű rendelkezések voltak találhatóak arra nézve, hogy mikor kezdhető meg munkavégzés a fogyasztási helyen.

A munkaköri leírás szerint a fogyasztási helyre csak akkor szabad bemenni, és a munkát elvégezni, ha a fogyasztó vagy annak házastársa, vagy más, a munkáltató Megrendelője által jóváhagyott fogyasztói meghatalmazással rendelkező személy van jelen a munkavégzésnél. Ilyen esetben a fogyasztói meghatalmazást csatolni kell a munkautalványhoz [(11.5)]. A fogyasztási helyre csak azt követően szabad belépni, ha a munkavégzés célját a munkavállaló a fogyasztóval vagy annak meghatalmazottjával pontosan és egyértelműen közölte, és annak megértését a fogyasztó vagy meghatalmazottja egyértelműen visszajelezte [(11.6.)]. Amennyiben az adott kikapcsolási feladat az ingatlanra való bejutás lehetetlensége miatt nem elvégezhető (zárt lakás), ezt a kikapcsolási feladathoz tartozó munkautalványon minden esetben szöveges megjegyzéssel, részletekbe menően dokumentálni kell [(11.8.)]. Amennyiben pedig a fogyasztó a helyszínen van, de a kikapcsoláshoz nem járul hozzá, akkor közölni kell, hogy ez esetben a gázszolgáltatás megszüntetése közterületen, a leágazó vezeték levágásával fog megtörténni [(11.9.)].

III.

A panaszos által előadott sérelmek kapcsán a Testületnek mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. rendelkezései értelmében a beadvány vizsgálatára rendelkezik-e jogszabályi felhatalmazással.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos sérelmezte, hogy amíg az előállítás tartott, otthonánál rendőrök jelentek meg, akik élettársának azt mondták, hogy a panaszosnak szüksége van a gázspray-re. A panaszos szerint a rendőrök házkutatásról szóló határozat nélkül mentek be otthonába. A panaszos élettársa a spray-t átadta a rendőröknek.

A sérelmezett eseményekkel kapcsolatosan a Testület tájékoztatást kért az illetékes rendőrkapitányságtól. A rendelkezésre bocsátott iratokból kitűnt, hogy a panaszos egy a Be. rendelkezései alapján, halaszthatatlan nyomozási cselekményként lefolytatott szemlével kapcsolatban élt panasszal.

Vizsgálati jogkörét illetően a Testület megállapítja, hogy a panaszos telkén lefolytatott szemle egyértelműen a Be. hatálya alá tartozó nyomozati cselekmény, melynek jogszerűségét a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében nem jogosult értékelni. A panaszos szemlével kapcsolatos sérelmei tekintetében – szemléről felvett jegyzőkönyvbe foglalt tájékoztatásnak megfelelően – a panasz lehetőségét a Be. 195. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

A továbbiakban a Testület a panaszos előállításának jogszerűségével foglalkozott.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IV. cikkében biztosított személyes szabadsághoz való jogát – az alábbiak szerint.

1) Az előállításról készült jelentés szerint a panaszos előállítására az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja alapján került sor. Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A Testület szükségesnek tartja utalni töretlen gyakorlatára, ami szerint a bűncselekmény gyanúját kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a büntetőeljárást lefolytató hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését akkor, amikor annak jogalapjaként a rendőrség bűncselekmény gyanújára

hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület a bűncselekmény elkövetésének kérdésében való állásfoglalás nélkül azt vizsgálta, hogy a gyanúnak az adott intézkedéshez szükséges foka – amely a büntetőeljárásban használt gyanú-fogalom szintjénél enyhébb gyanú – fennállt-e.

Az intézkedés foganatosításában résztvevő r. százados összefoglaló jelentésében rögzítette, hogy a rendőrkapitányságra egy gázszerelő tett bejelentést. A szerelőnek társával a gázszolgáltatást kellett megszüntetnie a panaszos telkén, azonban a helyszínen dulakodás alakult ki, és a panaszos társát gázspray-vel lefújta. A jelentésben foglaltakat egy az intézkedés napján a bejelentésről felvett hivatalos feljegyzés is alátámasztja.

A feleket az intézkedő rendőrök a helyszínen meghallgatták. A szerelők a rendőröket úgy tájékoztatták, hogy a panaszos először egy kisebb kulcsomót dobott feléjük, ami nem találta el őket, azután az egyik szerelőt lefújta gázspray-vel, később pedig társát két alkalommal leköpte és bal kézzel két-három kisebb pofont adott tarkójára. A későbbiekben keletkezett iratokból kitűnt, hogy a panaszos tagadta, hogy bárkit is megütött, vagy leköpött volna, azonban azt maga sem vitatta, hogy a szerelők egyikével szemben gázsprayt alkalmazott.

A panasossal szemben a Btk. 230. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és aszerint minősülő, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetvények megalapozott gyanúja miatt indult nyomozás.

A Testület álláspontja szerint megállapítható, hogy a rendőrség által megnevezett bűncselekmény előállítás foganatosításához szükséges minimális fokú gyanúja fennállt, ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja megfelelő jogalapot biztosított az előállítás foganatosításához. A Testület megállapította, hogy az előállítás jogalapjával összefüggésben a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

Ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja csupán lehetőséget teremt az előállításhoz és az adott esetben a rendőrség diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban feltétlenül szükséges-e annak foganatosítása.

A panaszos beadványában kifejtette, hogy előállítása szükségtelen volt, hiszen az intézkedés kezdetén a rendőrök mindenkit igazoltattak, ezért személyi adatai ismertek voltak, bűncselekmény elkövetésén pedig nem érték, és nem is érhatték tetten a rendőrök.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszos előállítása mellett, az Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Ezért a Testület a továbbiakban azt vizsgálta, hogy remélhető volt-e az előállítástól olyan előny, amely az előállítás, mint választott intézkedés szükségességének igazolására alkalmas.

A Testület ebben a körben értékelte, hogy a panaszossal szemben nyomozás indult, és előállítása azt a célt szolgálta, hogy őt gyanúsítottként mielőbb kihallgathassák. A Testület álláspontja szerint ezen kérdés szempontjából nem bír jelentőséggel, hogy a panaszos a vallomástételt megtagadta, mivel kihallgatásának megkezdéséig semmilyen körülmény nem utalt arra, hogy a kihallgatás nem fog eredménnyel járn.

Összességében tehát a panaszos előállítását és a vele szemben fogatosított halaszthatatlan nyomozati cselekményeket nyomozástaktikai szempontok indokolhatták. Ennek kapcsán a Testület utal rá, hogy nem gyakorol és nem is gyakorolhat részletekre kiterjedő szakmai felügyeletet a rendőrség bűnügyi és szabálysértési felderítési tevékenysége felett. A Testület ebben a körben – töretlen gyakorlata szerint – csak akkor állapít meg alapjogsértést, ha az elvégzett nyomozati cselekmények nyilvánvalóan nem alkalmasak a kitűzött cél megvalósítására, illetve ha a rendőrség kirívó mulasztást követ el.

Az ügy összes körülményeire, különösen az intézkedés alapját képező bűncselekmény erőszakos jellegére való tekintettel a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy a panaszos előállítása nem tekinthető indokolatlanul eltúlzott intézkedésnek, ezért megállapította, hogy az nem okozta a panaszos személyes szabadsághoz való jogának sérelmét.

2) Beadványában a panaszos sérelmezte előállítása időtartamát, véleménye szerint aránytalanul hosszú időn keresztül korlátozták személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A panaszbeadványban kifejtettek szerint nehezen fogadható el, hogy az ország második legnagyobb városának rendőrkapitányságán 5 óra 16 percen keresztül nem akadt olyan rendőr, aki kihallgatását fogatosítani tudta volna. Ezen túlmenően a panaszos azt is sérelmezi, hogy a kihallgatás végezte után őt további másfél órán keresztül bent tartották.

A jogi képviselő szerint a panaszos Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott jogai is sérültek, mivel a panaszost semmilyen módon nem tájékoztatták arról, hogy előállításának időtartamát a rendőri szerv vezetője meghosszabbította. Erről a panaszos a későbbiekben sem látott semmilyen okiratot.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Ahogy arra a Testület a fenti 1) pontban is utalt, a panaszos előállítását a panaszos kihallgatása, és a nyomozás hatékony lefolytatása céljából minősítette indokoltnak. A fogvatartás időtartama arányosságának megítélésékor ezért azt kellett mérlegelnie, hogy a fenti cél elérése érdekében tett intézkedések a szabadságelvonással töltött idő mekkora részét tették ki, ahhoz mérten a szabadságkorlátozás tartama arányosnak tekinthető-e.

A kiállított igazolás szerint a panaszos személyi szabadságát 11 óra 30 perctől 18 óra 00 percig korlátozták – a panaszos beadványában az előállítás időtartamát a fentiekkel egyezően jelölte meg.

A rendelkezésre álló dokumentumok tanúsága szerint a Debreceni Rendőrkapitányság állománya az alábbi eljárási cselekményeket folytatta le a panaszügy alapját képező történetek kivizsgálása érdekében. 13 óra 30 perc és 14 óra 20 perc között a bevetési osztály bűnügyi csoportja szemlét folytatott le a panaszos telkén. A jegyzőkönyvek adatai szerint 13 óra 35 perc és 15 óra 47 perc között tanúként hallgatták meg Sz. M.-t, a panaszos kertjében dolgozó egyik szerelőt, társának kihallgatását pedig, aki a panaszossal szemben feljelentéssel élt, 16 óra 10 perckor kezdték meg és 17 óra 15 perckor fejezték be. Ahogyan arra beadványában a panaszos maga is utalt, kihallgatása 16 óra 46 perc környékén kezdődött meg, és a jegyzőkönyvet 17 óra 30 perckor zárták le. A rendőrkapitányság vezetője a Testületet arról tájékoztatta, hogy a kihallgatásokat követően valamennyi kinyomtatott jegyzőkönyvet alá kellett írni, és a panaszost gyanúsítottként bűnügyi nyilvántartásba kellett venni.

A fentiek alapján a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy a rendőrkapitányság állománya a panaszos fogvatartásának teljes időtartama alatt annak érdekében tett lépéseket, hogy a körülményeket felderítse. A panaszos fogvatartása alatt a bűnügyi csoport lefolytatta a helyszíni szemlét, míg a kapitányságon ezzel párhuzamosan a kihallgatások is megkezdődtek. A Testület álláspontja szerint jelen ügyben nem arról volt szó, hogy „több mint öt órán keresztül nem akadt olyan rendőr, aki a panaszos kihallgatását fogantatosítani tudta volna”, sokkal inkább azon nyilvánvaló nyomozástaktikai indokból döntött a rendőrség a panaszos kihallgatásának későbbi lefolytatása mellett, hogy azt a szemle és a tanúk kihallgatása során levont konzekvenciák birtokában legyen módja megkezdni. A Testület felhívja továbbá a figyelmet arra a körülményre, hogy az iratok szerint a nyomozás ismeretlen tétessel szemben indult meg, azonban a panaszost – feltehetőleg a tanúvallomások által alátámasztott alapos gyanúnak köszönhetően – már gyanúsítottként hallgathatták ki.

A panaszos megjegyezte, hogy kihallgatását követően még másfél órán keresztül bent tartották a rendőrkapitányságon, ugyanakkor azt is rögzítette, hogy kihallgatása 17 óra 30 perccig tartott és 18 órakor bocsátották szabadon. Tekintettel erre az ellentmondásra, és a dokumentumokban foglalt adatokra, a Testület tényként kezelte, hogy a panaszost nem 90 perccel, hanem 30 perccel a kihallgatási jegyzőkönyv lezárása után szabadították. A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a jegyzőkönyv aláírása, és a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele a kihallgatást követően történt meg, amely tevékenységek elvégzésére fél óra nem indokolatlanul hosszú idő.

A fentiekben kifejtettek okán a Testület meggyőződött róla, hogy a panaszos szabadságelvonásának ideje alatt a rendőrség olyan eljárási cselekményeket fogantatosított, amelyek a tényállás megfelelő felderítését szolgálták, így az előállítás időtartama az elérni kívánt cél tükrében arányosnak és indokoltnak tekinthető.

A kiállított igazolás, a kapitányságvezető tájékoztatása és valamennyi egyéb, a rendőrkapitányságról érkezett dokumentum tanúsága szerint az előállítás a lehetővé tett 8 órás időtartamon belül maradt, azt nem hosszabbították meg. Tekintettel arra, hogy beadványában a panaszos is 11 óra 30 perc és 18 óra 00 perc közötti időtartamban jelöli meg előállításának idejét, a Testület meggyőződése szerint a panaszos előállításának időtartamát nem volt szükséges meghosszabbítani.

A Testület megállapította, hogy a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogát az előállítás időtartama nem sértette.

IV.

A panaszos szemlével kapcsolatban megfogalmazott sérelmei tekintetében a Testület hatáskörének hiányát állapította meg. Az előállítással összefüggésben a Testület kimondta, hogy annak jogalapja megfelelő volt, az intézkedés az arányosság követelményeinek megfelelt és időtartama nem volt indokolatlanul hosszúnak tekinthető, ezért a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet az intézkedés következtében.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag